

Двері у стіні

Микола Зеров

Цей сон на яві ніби бачив я:
Нараз потухли шуми пароплавні,
Лиш очерет, та ясновербні плавні,
Та многовода дужа течія.

Країно див загублена моя,
Я знав тебе у дні щасливі, давні, —
Та напосіли злидні непоправні,
І я забув святе твоє ім'я.

І ось тепер вечірньої години
Не стало їх, тривоги і мотанини,
Відкрились знову "двері у стіні":

Стих очерет, замшілі сплять колеса,
І чаплі, знявши на мілині,
Перелітають золотисті плеса.

3.10.1934